

KRÁSY SLOVENSKA

OBRÁZKOVÝ ČASOPIS SOKOLA, VENOVANÝ PROPAGÁCII A OCHRANE PRÍRODNÝCH
KRÁS, TURISTIKE, HOROLEZECKVU, VODÁCTVU, CESTOVNÉMU RUCHU A JASKYNIARSTVU

No, nešetrným zaobchádzaním všetky ľadové ozdoby, vodopády, cencúle veľmi skoro odpadnú. Treba regulovať návštevy, prehliadku jaskyne zrýchliť. Do otvoru treba zaviesť v zimnom polroku povrchovú vodu, aby na stene zamrzala a tak ľad mohutnel. Osvetľovanie jaskyne nemá byť nepretržité, treba ho rozdeliť do viacerých častí, vymeniť osvetľovacie telesá, nahradíť tzv. studeným svetlom. Bolo by vhodné zmenšiť v letnom polroku „dýchanie“ jaskyne na najmenšiu mieru a hlavné dýchacie otvory na letný polrok pokiaľ možno utesniť. Treba rozhodne a kategoricky zakázať hľadenie ľadovej plochy, teda umelé rozpúšťanie ľadu.

Dobinskú ľadovú jaskyňu treba sústavne pozorovať, prieskum by sa mal sveriť odborníkovi, ktorý má o vec zájem a potrebné vedecké predpoklady. Na prieskum bude treba zabezpečiť finančné prostriedky. Podobne bude treba sledovať i za letnej sezóny všetky zmeny. Návrhy na úpravu odporúčame už teraz, aby sa predišlo ďalším škodám v jaskyni; aby sa zastavilo pustnutie jaskyne.

Treba dbať, aby obsluha jaskyne bola zaistená, nepoužívať ju len za letnej sezóny a na zimnú sezónu ju ponechať temer bez existenčného minimuma“.

(Pozn. red.: Ako sa dozvedáme, odborný dozor nad jaskyňou bol sverený Dr. Št. Petrovičovi zo Slov. meteorolog. ústavu.)

Výstupy v Tatrách

Rumanov štit JV vrchol — Z pilierom z Rumanovej dolinky. Nástup je na úpatí, kde pilier najnižšie zabieha do sutiny, s trávnatej trahuholníkovej plošinky. 30 metrov zárezom a po platniach na zreteľnú plošinu pod previsom, odtiaľ rovno cez previs v komíne a ďalej druhým komínom a mierne doľava k nakopeným balvanom (30 m). S nich cez platňu a doprava do skál až na ostrie piliera a cez exponovanú hranu na plošinu veže (30 m). S nej sostup asi 5—6 m do sedielka a ďalej po hrane cez výšiv na plošinu a s nej na druhú (60 m). Odtiaľ mierne doľava cez veľké bloky a trochu vyláčajúcou stienkou 30 m. Ďalej po balvanoch 20 m na JV vrchol.

Kval.: IV. Prvé prelezenie 1 hod. Pevná skala. Výška asi 200 m.

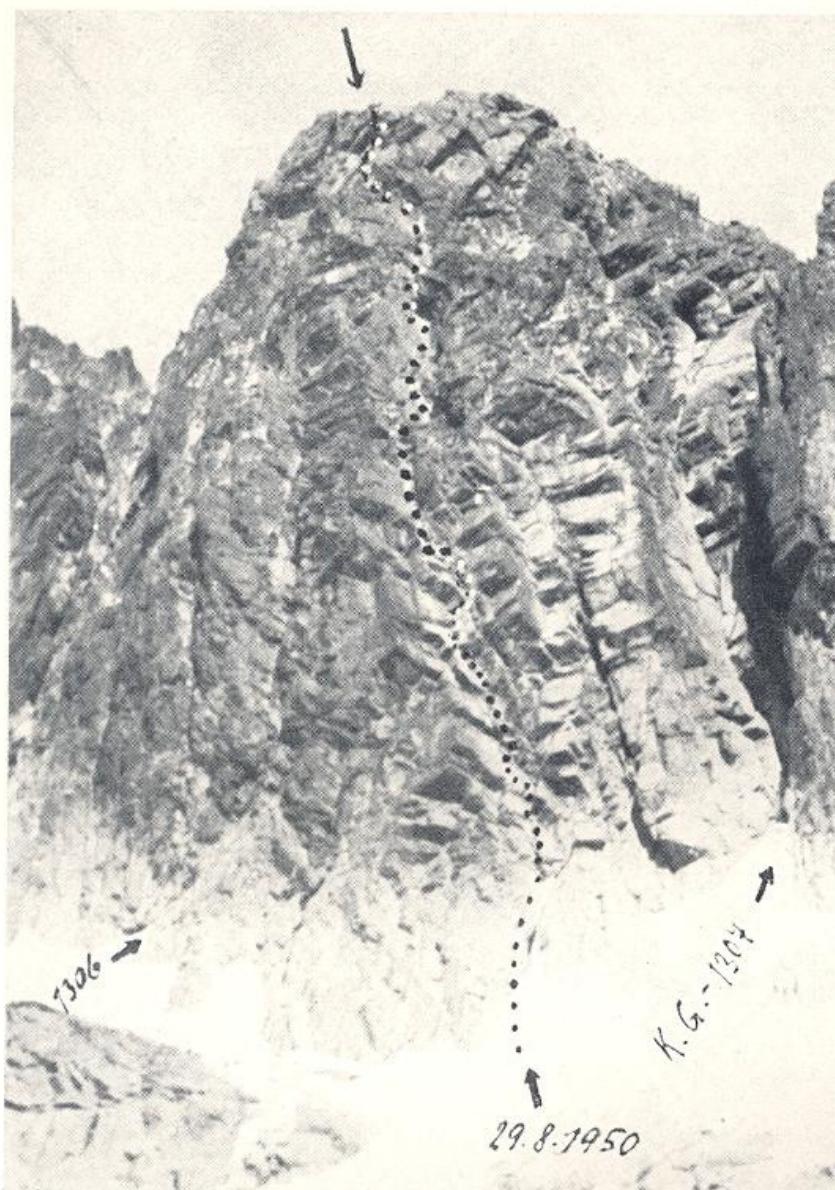
Arno Puškáš, Jožo Brandobur, dňa 28. VIII. 1950.

Cierny štit — J stenou. V stene štítu spozorujeme 3 markantné „záhyby“. Ľavým viedie Stanisławského cesta, pravý (komín) sa končí previsom, stredným viedie nás výstup. Žlabom, s jedným stenovým prerušením, hore až na jeho koniec. Jeho pokračovanie nájdeme vľavo hore. Po 15 m cez menšie prerušenie žlabu vľavo, čím sa dostaneme pod štvorcovitý previs (3. lan. dĺžka). Obídeme ho tesne vľavo, potom niekoľko m hore pod ďalší veľký previs. Pod ním 2 m traverz doprava a žliabkom hore, pokiaľ sa dá. Ztadiaľto obťažný krok doľava a žlabom za hranou ďalej. Za menšou stenou malé strechovité previsy obchádzame zľava doprava, do nového žlabu, ktorého lavú časť tvorí stena, ktorou hore, čím sa vyhneme previsu nad žlabom. Teraz už ľahko na vrchol.

Kval.: IV—V, za 2.30 hod. Krásny výstup.

Karol Bocek, Jaromír Šádek, dňa 29. VIII. 1950.

Ganek — Z pilierom JZ steny (z Rumanovej dolinky). Nástup 30 m vpravo od komína, ktorý padá so štrbinou medzi Gankom a Prostredným Gankom. 60 m po dobrých záchytoch rovno pod zreteľný vystávajúci balvan a nadeň. Zadialto 5 m traverz doprava a rovno hore cez previsnutú stienku a ďalej cez druhý previs a mierne doľava v smere piliera na trávnaté stanovište pred stienkou (20 m). Cez stieku, ďalej cez platne a traverz doľava na plošinu pod 1. výšiv. Komínom a stenou priamo hore na plošinu pod 2. výšiv (30 m). Hore po veľmi pevných záchytoch po hrane cez stienku na pravú stranu piliera (dobré istenie). Ďalej po lávke za pilierom na jej koniec 10 m. Plošina. S nej na výšiv 30 m pod posledný výšiv piliera. Plošina. Traverz doprava 8 m a priamo hore zárezom asi 3—4 m a traverz zpäť na

Južná stena Čierneho štítu.
Foto Šádek.

hranu piliera a na plošinu pod zreteľnými skalami (25 m). Rozlámaným terénom na hranu, odkiaľ vidíme asi na 60 m vrchol.

Kval.: V. Prvé prelezanie 4 hod. Veľmi pevná skala. Výška steny asi 300 m.
Arno Puškáš, Ferko Kele st., Jožo Brandobur, dňa 30. VIII. 1950.

Kolový štít — stredom JV steny.

Nástup s lávky v spádnicie vrcholu, tiahnucej sa asi 15 m nad úpätím vľavo od žlabu s cestou K. G. 1320. Na Z konci lávky nájdeme kruh, zanechaný asi pri poľských pokusoch (I. stanovište). Odtiaľ traverz plochým oblúkom dolu a doľava, na konci po nevýhodne vrstvenej skale (malý previs nad hlavou) mierne hore až na šikmo doľava sa tiahnuču platňu; niekolko m hore na trávnatú plošinku pri päte šikmého komínka (II. st.). Hore komínkom, v jeho hornej tretine prekročíme šikmo doprava hore a dosiahneme tak ľavý dolný okraj veľkej platne, rozprestierajúcej sa až pod tri rady strechových previsov, stenu charakterizujúcich (III. st.). Dlhý traverz doľava (nad horným ústím komínka obťažný krok) až na koniec poličiek

(IV. st.), odkiaľ možno vystúpiť na druhú veľkú platňu, vyššie a vľavo od prvej. Šikmo doprava hore do prostriedku platne, po 10 cm širokej poličke doľava až na jej V koniec (V st.); trochu vpravo od hrany platne rovno hore pod prečnievajúci blok, tvoriaci Z okraj strednej rady zmienených charakteristických previsov. Tesne vľavo vedla bloku do malého kúta, tvoreného ním (vp.) a hladkou dlaždicou (vl.). cez ňu (voľným traverzom v lane, hupkom) do trávnatého žliabku a ním hore na trávnatú plošinku (VI. st.). Otvorenou stienkou na ďalší trávnik (najväčší, z doliny ako uprostred steny (VII. st.). Šikmo doľava sa tiahne previsom krytá trávnatá rampa, vhodná pre ev. bivak.

S trávnika kútom hore pod previs, tvoriaci plytkú jaskyňku a potom 1 dĺžku lana šikmo doprava otvorenou stenou na začiatok trávnatého žliabku. Ním do bieľeho žlabu medzi prostrednou a V vežičkou.

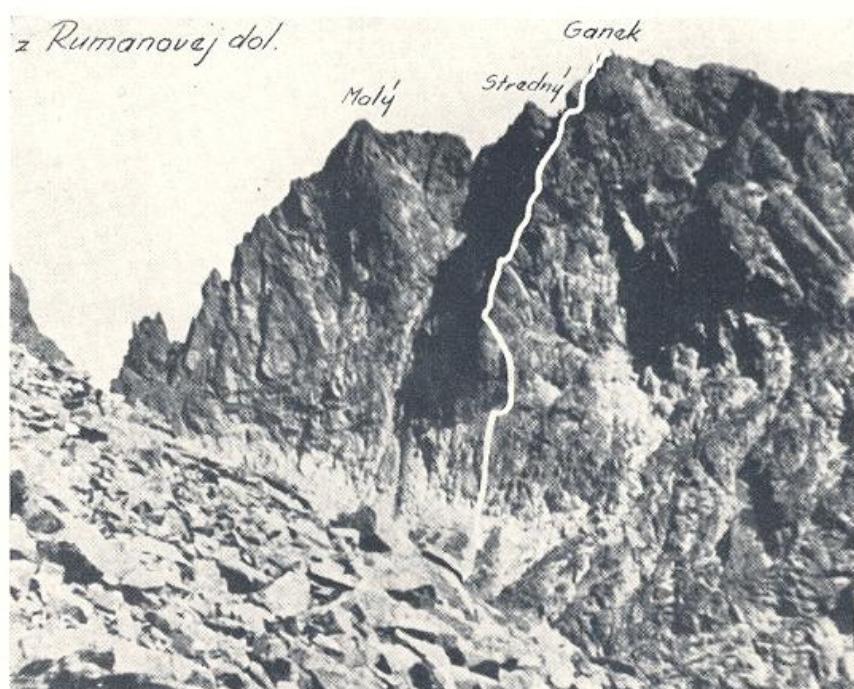
Kval.: V., vstupný traverz a výstup s platieň skobovacou technikou. Prvý výstup: 11 hod.

Jaromír Šádek, Kryštof Zlatník — striedavo, dňa 30. a 31. VIII. 1950.

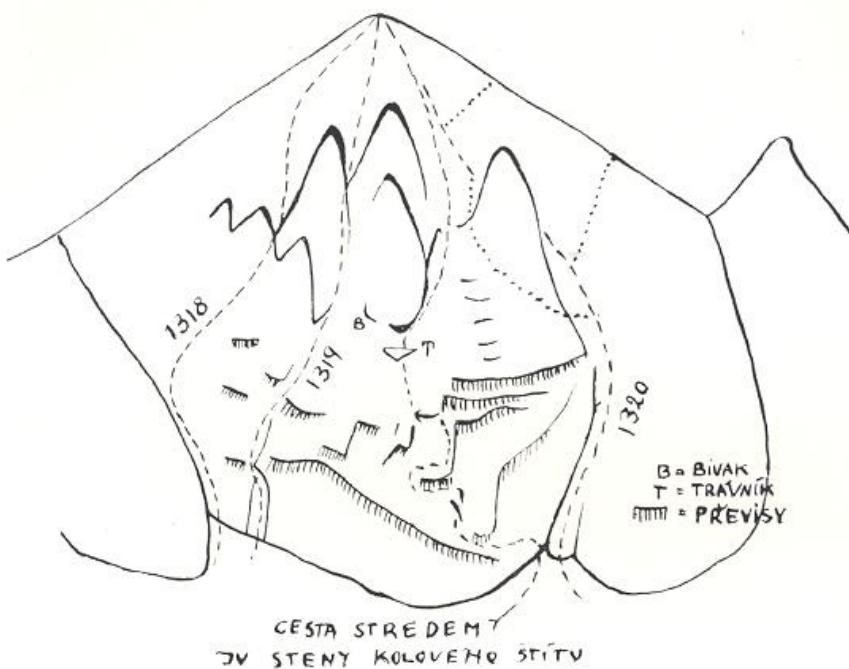
Dračí štit — J pilier J steny od Dračieho sedla. Nástup na pilier je doprava od spádnice Horného Dračieho sedla, tam, kde je trochu pod pilierom v sutí veľký balvan. Rovno hore po odštiepnutých skalách a hneď traverz doprava cez voľné bloky asi 4 m a ďalej rovno hore 10 m na plošinu. S nej hore špárou, už zdaleko viditeľnou, cez zaklinený balvan a na trávnatý široký chrbát, až pod I. výšivou piliera. Asi 10 m rovno hore a šikmo doľava 5 m traverz. Stanovište. Krok hore a fažký traverz doprava 5 m a ďalej hore asi 3 m. Sme na veľkej šikmej platni. S nej na veľký, odštiepnutý blok a ďalej hore mierne doľava cez previs a po dobrých stupoch 30 m. Ešte ďalej 30 m (exponované). S pravej strany 2 odštiepnuté bloky. Rovno hore 15 m fažko a exponovaný traverz doprava 7 m. Tu sa končia hlavné fažkosti. 60 m po skalách a veľkej platni, zarastenej trávou. Na jej koniec a sme pod II. výšivom a vrcholovou partiou. Po hrane trochu zprava po rozlámanych skalách 30 m hore a stojime na miernom sklonom piliera, s ktorého už vidno vrchol. Asi 50—60 m na JV vrchol.

Kval.: V. Prvé prelezenie 5 hod. Pevná skala. Výška steny asi 350 m.

Arno Puškáš, Dr. Anna Pivková, Arpád Szabó, dňa 14. IX. 1950.

Ganek Z pilier JZ steny — nová cesta 30. VIII. 1950 A. Puškáš, F. Kele st., J. Brando- bur.

Vysoká JZ rebrom na JV vrchol (od Dračieho sedla). Nástup zo sute a po rebre asi 30 m na trávnatú plošinu. S nej po dobrých chytoch stále rovno po rebre až pod prvý výsvih. Obchádzame ho zprava a jeho posledný úsek prelecieme šikmým komínom. Sme na hrane a po nej pod druhý výsvih (celý úsek asi 80 m). Druhý výsvih obchádzame zľava. Sme na skalnej plošine. S nej sostúpime asi 1 m dolu vľavo, krátke traverz na stene výsvihu a jeho zárezom pomocou skôb na skalnatého koňa vpravo (asi 8 m). Ďalej po hrane a v jej pravej stene 3 m traverz na plošinu. S nej 1 dĺžku lana na vežu výsvihu. S veže sostup do sedla, kde je I. lávka cez celé J úbočie JV vrcholu. S lávkou cez veľké bloky a cez stienku na II. lávkou, ktorá horizontálne pretína celý svah Vysokej od Horného Dračieho sedla až po Kohútik. S nej už po prelezenom hornom úseku (K. G. č. 583) JZ rebra asi 120 m na JV vrchol.

Arno Puškáš, Dr. R. Roubal, Irena Hrabliková, Vlado Prošek, Július Andráši, Kata Puškášová, 8. X. 1950.

Kvalifikácia IV. Prvé prelezenie 2.30 hod. Pevná skala.

Západná stena

Tam vysoko, kde klžu mraky so strmých stien, alebo sa plazia po ostrých hrebeňoch, či driemu v splete žlabov a rebier, ktoré tvoria nekonečné kulisy skalnatého amfiteátru, tam vysoko sa pne povestná západná stena Lomnického štítu, rútiaca sa kolmými platňami do Malej Studenej doliny. A uprostred doliny sa rozprestiera malebných Päť spišských plies, v ktorých nad ránom zrkadlí sa bledá tvár mesiaca, zatieňovaná prebúdzajúcim sa krvavým slnkom...

Tam, v doline, mení sa strieborná rosa na jemné pary, stúpajúce do výšok, kde sa strácajú v chladnom, priezračnom vzduchu... A tam zapadá do sute kolmá, čierna žulová stena, nádherné dielo v královstve skál.

Mám pred sebou staré, zaprášené číslo „Taterníka“ z roku 1930. Listujem